



Een juweel van 'n tante

(Ein Mann ist kein Mann)

Komedie in vier bedrijven

Door

DAGMAR SEIFERT

Vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN JUWEEL VAN EEN TANTE-EIN MANN IST KEIN MANN** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DAGMAR SEIFERT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Peter Sniekers - goedmoedige werkezel met plank voor z'n kop

Nanda - zijn naar meer aandacht hunkerende wederhelft

Tante - een vlotte ca. 70-jarige doortastende hittepetit, die, via diverse huwelijken door de wol geveerd, precies weet hoe 'n gaaf huwelijksleven geregeld kan worden

Jasmijn - precies het tegenovergestelde van wat haar naam doet vermoeden, met een verre van onberispelijk taalgebruik

Oliver- serieuze minnaar van Nanda

Inkie Clement - vriendin van Nanda, doet haar uiterste best een femme fatale te lijken, maar is in feite 'n gewoon openhartig en vrolijk persoontje

Baron - er warmpjes bijzittende ietwat belegen telg uit 't geslacht Botterweck

Pascal - zelfstandig opererend gigolo

DECOR:

De situatie wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de linker korte kant een open doorgang, die naar alle andere vertrekken van 't huis voert. In de rechter korte kant, afhankelijk van de beschikbare ruimte, een enkele of dubbele verandadeur, die tevens toegang geeft tot de aangrenzende tuin. Vóór deze deur 'n gordijn, dat dichtgetrokken kan worden. In de lange achterwand een open doorgang, die rechts naar de voordeur voert, die niet zichtbaar hoeft te zijn. Het stukje gang kan ook gevormd worden door een sierlijke afscheiding van open traliewerk. Het interieur oogt als 'n gewone huiskamer, compleet met tafel, stoelen, buffetkast etc. Maar 't ziet er wel allemaal heel duur uit. Ergens staat een met een doek overdekte vogelkooi, waarin 'n kanarie. Dit doek moet er gemakkelijk afgehaald kunnen worden. De rol van de actrice Jasmijn wordt grotendeels gespeeld in dialect, zoals duidelijk uit de tekst blijkt. Er zij echter op gewezen, dat de soort dialect absoluut niet relevant is. De actrice kan het dialect spreken dat haar zelf het beste ligt. Het is alleen maar belangrijk dat haar taaltje afwijkt van de door de rest van het gezelschap gebezigde taal. Met andere woorden, zou het stuk in z'n totaliteit in een of ander dialect gespeeld worden, dan kan zij er al mee volstaan gewoon gangbaar Nederlands te praten.

EERSTE BEDRIJF

Nanda in ochtendjas, verder niet al te florissant, op het trutterige af, zit, samen met de tot in de puntjes geklede en verzorgde Pascal, aan tafel te kaarten, jokeren, op tafel kopjes met schotels en 'n kan thee, de verandadeur staat open, het is nacht en wat tuinplanten worden zijdelings door een onzichtbare lichtbron diffuus verlicht.

Nanda: *(tellend)* Twee zetjes, maar ik kan niet op tafel... *(gooit kaart op 't hoopje)*

Pascal: *(kaart van ander stapeltje nemend)* Schoppen negen, kan ik niets mee doen. *(gooit haar op 't hoopje)*

Nanda: Ha, kan ik gebruiken... *(de kaart nemend)* Nu kan ik er wél op! *(legt twee zetjes op tafel, gooit een kaart op 't hoopje)*

Pascal: *(neemt kaart van 't stapeltje)* Dat is 'm, klaver boer! *(legt z'n restant kaarten op tafel)* Uit! Bent u net op tijd geweest! *(neemt Nanda haar resterende kaarten uit de hand)* Laat 's zien. *(telt smiespel smiespel)* U gaat voor vierentwintig punten de boot in, mevrouw Sniekers.

Nanda: Niet mevrouw Sniekers, maar Nanda.

Pascal: Neem me niet kwalijk eh... Nanda... normaal ben ik flexibel genoeg, maar in zo'n chique omgeving als deze... Overigens, verleden week heb ik toevallig ook al eens moeten kaarten met 'n dame. Poker. En later op de avond hebben we er strippoker van gemaakt. Zeer interessant! En eh, hebt u ook al eens strippoker gespeeld, eh, Nanda?

Nanda: *(kijkt zenuwachtig op haar horloge)* N..nee, eigenlijk niet.

Pascal: *(deelt kaarten weer uit voor het volgend spel)* En eh, weet u zeker dat we de hele avond alleen maar zullen jokeren... Nanda? *(zij sorteert kaarten in haar hand en knikt ja)* Maar eh, we hoeven toch zeker niet constant in dit vertrek te blijven? Ik bedoel, u zult toch wel 'n heel mooie slaapkamer hebben, waarin we ons zouden kunnen nestelen en eh...

Nanda: *(hem onderbrekend)* Hier wordt niet genesteld. *(blijven om beurt 'n kaart van de stapel nemen en er een op 't hoopje afleggen)*

Pascal: Zoals u wilt, betoverende Nanda, u maakt uit wat we wel of niet doen.

Nanda: *(kijkt hem peinzend aan)* Ik vraag me af hoe ik die honderd gulden in m'n huishoudboekje zal moeten verantwoorden.

Pascal: U kunt toch gewoon schrijven: honderd gulden voor genoeglijke avond met Pascal.

Nanda: Kost zoiets nu altijd honderd gulden? Ook als er geen eh,

actie wordt ondernomen, of als u anderzijds eens 'n beetje extra moeite moet doen?

Pascal: Bij enthousiasme van de zijde van m'n geachte clientèle, mag tot tweehonderd procent fooi worden gegeven, temeer, omdat ik toch al niet te duur ben... *(legt twee zetjes van drie kaarten op tafel, terwijl Nanda weer op horloge kijkt)* Kijk, ik ben alweer op tafel maar eh, verwacht u nog iemand? Ik bedoel, als misschien nog 'n vriendin van u zou willen meedoen, konden we 'n triootje... eh, met z'n drieën skaat kunnen spelen, als u begrijpt wat ik bedoel.

Nanda: Ik wacht op m'n man.

Pascal: *(geschrokken)* Op uw...? *(slikt eens)* Zo zo.

Nanda: U bent aan de beurt.

Pascal: En eh, wat zal uw man dan wel zeggen, als hij ons hier zo met z'n tweeën...

Nanda: Daar ben ik zelf ook eens benieuwd naar... Ha, 'n zeven! *(neemt de kaart)* Kan ik er ook weer net op. *(legt twee zetjes van drie kaarten op tafel)*

Pascal: Uw man eh, is 't een krachtige forse figuur soms?

Nanda: Och ja, in dat opzicht ben ik best tevreden. Alleen, hij zou eens 'n beetje vaker met me eh, met me moeten jokeren.

Pascal: Wat is hij eigenlijk van beroep?

Nanda: Vroeger was hij slachter.

Pascal: Ach... iemand die zo'n zware os *(maakt met hand karateslag)* zomaar even kort maar krachtig...?

Nanda: Maar nee, niet met karate! Daar had hij zo'n ding voor met 'n slagpin. Eerst hoorde je 'n dof pang en dan 'n lomp boink!

Pascal: *(slikt, met angstogen)* Ja ja, pang en dan... *(slikt)*

Nanda: Maar nu heeft hij 'n groothandel. Moet u kennen, "Sniekers, vers van 't mes". *(legt kaarten op tafel)* Maar nu ben ik uit, kijk... *(kijkt weer op horloge, neemt kaarten van Pascal, telt de punten)*

Pascal: *(benauwd)* Ja ja, maar als hij komt en ons hier betrapt?

Nanda: Bij wat dan? We zitten er toch netjes aangekleed bij, zomaar open en bloot.

Pascal: *(benauwd, meer in zichzelf)* Dat laatste gelukkig net niet.

Nanda: *(voor zich heen)* Dit is zogezegd alarmfase vier. Dat zal 'm aan 't denken zetten. Ik moest hier niet iedere avond alleen blijven zitten en voor treurwilg spelen zei ie, zou iemand moeten zoeken om 'n potje mee te kaarten en daarbij heeft hij natuurlijk aan de een of andere buurvrouw gedacht... *(kijkt weer op horloge)* Maar nu had hij er eigenlijk toch al moeten zijn.

Pascal: Komt hij altijd zo laat naar huis?

Nanda: Je mag eerder stellen, dat hij nooit zo vroeg naar huis komt.

Maar voorheen heb ik gemerkt dat hij z'n sleutels vergeten heeft.
En hij moet zich vanavond nog 'n bioscoop inzuipen.

Pascal: Wat moet hij?

Nanda: Inzuipen, noemen ze zoiets. De eigenaar wil z'n bioscoop verkopen, Peter wil 'm kopen, om er 'n nieuwe vestiging in onder te brengen en dus gaan ze samen aan de zwier. Eerst zuipen en dan broederschap drinken, met als eindresultaat 'n acceptabele prijs.

Pascal: En waarom doen ze hun zaken niet overdag aan hun schrijfbureau?

Nanda: O nee, half of helemaal in de olie aan 't buffet hangend, zijn ze er beiden van overtuigd elkaar te grazen hebben genomen. Zo werkt dat nu eenmaal.

Pascal: En zoiets duurt de hele nacht?

Nanda: Logisch. Voordat ze bij "je" en "jij" zijn is 't makkelijk twee uur en vóór dat de zaak dan rond is, loopt 't ook makkelijk tegen de morgen.

Pascal: Gossie zeg, wie had dat nu... En eh, met "vers van 't mes" kan men zich (*wijst om zich heen*) 'n dergelijke majestueuze bungalow permitteren en dan ook nog op 'n stand als deze?

Nanda: Kan men, maar 't is heus toch niet allemaal goud... (*er wordt aangebeld*) Alsjeblieft, daar heb je 'm al! (*beiden nerveus, Nanda woelt vlug haar haren door elkaar*)

Pascal: (*opspringend en ze vlug weer glad strijkend*) Wat moet dat, u ziet er uit als 'n verwilderde kat!

Nanda: Nou en? Als men zo echt in 't spel is opgegaan, moet dat toch zeker ook. (*er wordt weer aangebeld*)

Pascal: Doet u toch alstublieft open, anders trapt hij de deur nog in.

Nanda: O nee, hij weet veel te goed wat ze gekost heeft, hij zal wel uitkijken. (*naar voordeur, hem toesissend*) Allé, zitten gaan en kaarten in de aanslag, 't moet uitzien alsof u in 't vuur van 't spel bent! (*Pascal doet aldus, Nanda achter bühne*) Hé, tante Ellis! Is dat even 'n verrassing!

Tante: (*achter bühne*) Zo, m'n deerntje, had je niet gedacht hé? Hier, neem jij m'n koffer, ik heb me er wezenloos aan gesjouwd. Als ik 't geweten had, zou ik 't de taxichauffeur hebben laten doen. Het tuinpad vanaf de straat tot hier is eindeloos! En hoe je hier woont zeg! Lijkt wel de bedoening van 'n filmster! (*opkomend, rondkijkend*) Goeie grutten, hier ben ik echt bij the upperten! Dit is toch wel... (*ziet Pascal*) O pardon, neem me niet kwalijk.

Nanda: (*achter haar op met koffer*) Mag ik u voorstellen, tante, dat is Pascal.

Tante: Aha... nou dan eh... goedenavond.

Pascal: *(is opgestaan, maakt lichte buiging)* Ook goedenavond.

Tante: *(beetje links)* En eh, jullie waren aan 't kaarten zie ik... zo zo.
En, wat wordt er gespeeld?

Pascal: Jokers. Maar ik geloof dat 't spel nu uit is.

Tante: Maar nu zijn we met z'n drieën, kunnen we toch skaat spelen.

Nanda: *(droog)* Of strippoker.

Pascal: Och nee, liever niet, ik wilde toch net gaan... *(trekt jas aan, die ergens op 'n stoel lag, haalt geld uit z'n portefeuille)* Hier Nanda, vijftig gulden retour. Ik heb m'n diensten immers niet hoeven te ontplooiën en zoiets druist in tegen m'n beroepsethiek... *(Nanda steekt 't geld bij zich, heeft koffer bij doorgang links gezet, Pascal glimlachend)* Wel, 't beste ermee Nanda. *(zoentje op haar wang, kijkt daarna tante doordringend aan)* Olala zeg, als ik ergens op sta, dan zijn 't wel hemelsblauwe ogen. *(zwevend af, nog over z'n schouder)* Tot ziens, m'n suikerbeestjes.

Tante: Wat 'n lekker stuk zeg! Waar heb je die vandaan?

Nanda: *(haalt krantenknipsel uit de la)* Uit de krant. *(leest)* Mannelijk model, uitsluitend voor u! Pascal bezorgt u 'n heerlijke avond en zorgt voor ontspanning.

Tante: Ontspannen zie je er anders niet uit.

Nanda: Daarom heeft hij me ook vijftig procent korting gegeven.

Tante: Liefje, zit je zo dringend verlegen om iemand die met je wil jokers, dat je zelfs bereid bent er voor te betalen? *(neemt Pascal's kaarten)* Moet je zien, drie zetjes en nog 'n joker en dat laat hij zomaar liggen! Toch wel 'n héél nette knul, dat moet ik zeggen...! Waar zei je ook weer dat Peter was? *(nemen beiden plaats, korte pauze)* Moet je nagaan, en gisteren zei ik nog tegen mevrouw Keersemaker: het enige huwelijk waarin alles klopt, is dat van m' oogappel, m'n kleine Nanda, en dat al sinds veertien jaren.

Nanda: Dan doe mevrouw Keersemaker maar de groeten en vertel haar, dat vergissen menselijk is. Maar eh, wat kan ik u aanbieden? *(nikt op kan)* De thee is pas gezet.

Tante: O ja, heerlijk, als je zo vriendelijk wilt zijn. 'n Grote kop rum met 'n scheutje thee erin... om 'n beetje bij te komen... *(Nanda haalt fles rum uit kast, alsmede kopje, schenkt)* Maar zeg, is Peter dan zo veranderd sinds jullie hier... of heb ik me altijd al op 'm verkeken? Ik bedoel, ik ken 'm niet anders dan lief, hartelijk en attent... Wat is dan toch gaande?

Nanda: Wás er maar wat gaande! Maar hij is eeuwig en altijd van huis en neemt me nooit mee. Ik denk zo, dat hij er mij niet bij kan gebruiken als hij met zijn runderbarons uit Argentinië de bloemetjes buitenzet. Misschien ben ik niet meer hip genoeg. Geen vrouw

meer waarmee hij kan pronken, eentje die zo'n beetje in de jaren begint te komen.

Tante: Jij niet hip? Je bent een van de hipste deerntjes die ik ooit...

Nanda: Och tantetje, u ziet dat zo, omdat u 't per se zo zien wilt!

Tante: O nee kind, ik ben in dat opzicht altijd zeer objectief. Maar eh, wat mij zorgen baart... kijk, dat je voor Peter niet meer zo hip bent als voorheen, is niet zo erg, maar bedroevend is 't, dat je je dat zelf kennelijk ook nog hebt aangepraat.

Nanda: Och tante, 't heeft toch allemaal geen zin meer! Bij gelegenheid van de zilveren bruiloft zal hij me nog eens tevoorschijn halen en oppoetsen en daarna zal ik weer in dit statussymbool worden opgeborgen.

Tante: *(hoofdschuddend)* De jeugd van tegenwoordig... Maar zeg eens, als je dan al voor veel geld zo'n opgepoetste gigolo laat komen, waarom verdoe je dan met zo iemand je tijd met kaartspelen? Als die op mijn hemelsblauwe ogen was afgekomen, zou hij me niet 't halve, maar 't hele geld hebben teruggegeven en dan ook nog gebedeld hebben om terug te mogen komen! *(is energiek de kamer op en neer gegaan, blijft voor de met een doek overdekte kanarienkooi staan)* Is ie dood?

Nanda: Nee, hij slaapt.

Tante: Het arme dier. Als visite komt wordt 't buitengesloten. Zou gegarandeerd best wel willen weten hoe ik er uitzie en je callboy heeft hij ook alleen maar kunnen horen. Moet toch frustrerend zijn voor zo'n vogel.

Nanda: Al goed, al goed. *(rukt 't doek van de kooi)* Zo, nu kan hij tenminste zien wat we zeggen. *(vogel zit star en stijf)*

Tante: Is hij stom?

Nanda: Ik weet niet... jawel, vroeger heeft hij tamelijk veel gezongen, maar de laatste tijd heeft ie 't nagelaten.

Tante: *(verwijtend)* Zie je wel.

Nanda: *(kregel)* Oké, in 't vervolg zal ik 'm wakker maken als er visite komt.

Tante: Lijkt me verstandig. En dan moet je 'm zo af en toe ook eens vertellen wat voor 'n mooie knappe vogel dat ie is en hoe fantasieus hij tiereliert, ook als ie 't niet doet, en dan moet je eens zien hoe vlug hij weer aan 't zingen slaat.

Nanda: U probeert te zeggen, dat, als Peter me weer eens wat complimenten maakt - en daar is ie nogal royaal mee - ik van mijn kant...

Tante: Luister, als je altijd mooi op tijd je voer krijgt, met af en toe 'n vers slablaadje als toegift, en je droog en warm in je kooitje zit, heb

je toch reden om blij te zijn en uit volle borst te zingen als hij toevallig eens naar je kijkt. (*veelbetekenend*) Dat kun je 'm tenminste toch laten geloven.

Nanda: (*onzeker*) Ja ja, dat zou ik kunnen.

Tante: Zie je. En 'm vooral geen verwijten maken in die richting.

Nanda: Maar dat heb ik wél, en al meer dan eens.

Tante: (*streng*) Ben je dan vergeten wat ik je altijd heb voorgehouden? Er zijn drie dingen waaraan je steeds moet denken: bloedvlekken krijg je er alleen uit met koud water, spinazie mag je nooit opwarmen en met mansvolk valt niet te praten.

Nanda: Weet ik, maar ik dacht...

Tante: Ach zo, je hebt gedacht! Je hebt jezelf wijsgemaakt dat hij zich wel zal schamen, in 't besef dat hij je tekort heeft gedaan en dat hij voortaan z'n runderbarons mee naar huis gaat brengen, om met jou 'n potje te jokersen, nietwaar?

Nanda: Tante, 't is toch allemaal heel anders...

Tante: (*dekt de kooi weer dicht, bazig*) Heb ik me daarom zoveel moeite gegeven je fatsoenlijk groot te brengen, dat je nu waarde hecht aan dergelijke goedkope kitschromantiek?

Nanda: (*hulpeloos*) Maar als ik nooit eens iets mag zeggen, wat rest me dan nog?

Tante: (*slaat met vuist op tafel*) Om de verdomme! Iets "doen" moet je! (*er is inmiddels aangebeld*)

Nanda: (*opspringend, af naar voordeur*) Oh, daar is ie al... (*achter Bühne*) Peter... ik had wel vermoed dat je...

Peter: (*achter Bühne*) Ja ja, omdat ik m'n sleutels had vergeten, nietwaar en daarom heb ik gedacht, ga ze maar vlug halen, anders moet je straks je klein dikkerdje ook nog... (*opkomend, verrast, verheugd*) Tante Ellis! Hebt u eindelijk de weg naar ons nieuwe home gevonden? Werd ook tijd hoor! (*haar ontstuimig omarmend*) Kom aan m'n hart, m'n allerliefst tantetje! (*haar van heel dichtbij beijkend*) Nog altijd even stralend!

Tante: Is lang geleden, nietwaar m'n jongen. En, hoe gaat 't met je? He leven als groot zakenman schijnt je goed af te gaan. Je oogt tenminste alsof je tevreden bent... Je hebt 'n koppel prachtige traanzakken van 't zuipen en naar kamillethee ruik je beslist niet.

Peter: Weet ik, maar ik zit met iemand te onderhandelen, die ik iets goedkoop moet zien af te troggelen en daar hoort nu eenmaal 'n glas bier bij. Daarom moet ik ook meteen weer weg. Maar eh, blijft u 'n poosje bij ons?

Tante: Als je het 'n tijdje met me kunt uithouden? Maar ik kan ook voor 'n paar weken 'n kamer in 'n hotel nemen.

Peter: O ja, dat moest er nog bijkomen, in 'n hotel! Schaamt u zich niet? En dat, terwijl Nanda kan koken als de beste! En u hebt hier toch ook alles wat u maar wensen kunt! Bovendien is m'n klein dikkerdje (*geeft Nanda 'n pets op haar achterste, wat ze niet kan waarderen*) al lang blij dat ze wat gezelschap heeft, nietwaar Nanda?

Nanda: (*neemt bosje sleutels van de kast, droog*) Hier zijn je sleutels.

Peter: (*ze aannemend, dan arm om tante's schouder*) En, hoe is 't, heeft m'n juweel nog geen nieuwe bruidegom in 't vizier? Of bent u net weer single?

Tante: (*vrolijk*) Jij bent altijd de prins van m'n dromen geweest, maar sinds ik weet dat ik jou toch niet kan krijgen, is de lol er voor mij grotendeels af.

Peter: (*nu arm om Nanda*) Maar ik kan me toch laten scheiden! (*hartelijk lachend, terwijl Nanda zich van 'm losmaakt, hij weer tot tante*) En zoals u er weer bijloopt... (*tot Nanda*) Zolang ik dat vrouwmens ken, heeft ze er altijd even stralend en charmant uitgezien! Hoe lappen sommige vrouwen 'm dat toch?

Nanda: (*woest*) Ik zou dat net zo goed kunnen, maar dacht je soms dat ik me iedere dag uitbundig ga optutten alleen om de varkensrollade uit de oven te halen? Voor wie zou ik er dan stralend en charmant moeten uitzien? Hier ziet me toch geen mens!

Peter: (*nog altijd vrolijk en goedgehumorst*) Nou, ik zal je toch vertellen...

Nanda: Jij bent er toch maar 'n paar minuten per dag. 's Morgens, als ik net van plan ben me op te maken en 's avonds, als ik blij ben dat ik me de moeite bespaard heb.

Peter: (*gemoedelijk*) Dat klopt. En dan heb je doorgaans nog krulspelden in en je ochtendjas aan. Maar dat geeft niet, m'n dikkerdje, als je maar...

Nanda: Ik ben niet dik! Ik zit praktisch op m'n ideaalgewicht! (*wegwerpgebaar*) Och, heb jij toch ook niet 't geringste idee van.

Peter: Nee, heb ik ook niet. Maar eh, ideaalgewicht... kan wel zijn ja, maar zo op 't oog zie je er mollig uit. Ligt misschien wel aan die ochtendjas.

Nanda: (*vlug naar de kooi, rukt het doek eraf*) Je bent 'n bewonderenswaardige vogel, 'n slanke vogel zelfs, stralend en charmant, en zoals jij zingen kunt...!

Peter: (*verbluft tot tante*) Wat heeft ze gezegd? Die zingt toch niet... ik hoor 'm tenminste nooit.

Nanda: (*tranen in haar stem*) Dat ligt dan aan jou. Ik kan 'm heel goed horen...

Peter: (*arm om Nanda's schouder, troostend*) Ja ja, als dat zó is, zal

hij wel zingen als ik er niet ben. Ik ben ook veel te vaak van huis, nietwaar m'n dikkerdje? Maar nu is tante er immers, dus wat wil je nog meer. (*wijst op de kaarten*) En zo te zien ben je ook al aan 't kaarten geslagen... goed zo! Is toch prima! En wat geeft 't dan dat je 'n beetje aan de mollige kant bent? Hoofdzaak is toch, dat je je happy voelt.

Tante: (*droog*) O ja? Voelt ze zich happy?

Peter: Maar zeker, dat zie ik toch. Mogelijk dat ze wat afleiding nodig heeft... (*peinzend tot Nanda*) Misschien zou je zo'n pottenbakkers-cursus kunnen gaan volgen, zoals mevrouw van Alst gedaan heeft. Die is daardoor zelfs haar migraineaanvallen kwijtgeraakt, moet je nagaan.

Tante: (*tot Nanda, droog*) Hoor je dat Nanda? Moet je nagaan.

Peter: Maar goed, ik moet er nu weer vandoor, kunnen jullie nog 'n kaartje leggen... Tjonge zeg, zoveel tijd moest ik ook nog eens hebben, om zo rustig op m'n gemak... maar nee, mensen als ik zijn nu eenmaal gedoemd om te pezen en te ploeteren! Nou ja, dan zal ik me nu maar weer eens in 't vijandige leven storten. (*kust tante, geeft Nanda 'n klopje op haar achterste*) Amuseer je, m'n dikkerdje! En waag 't niet omwille van mij af te gaan vallen! (*lachend af*) Ik houd van je, zoals je bent, compleet met je ronde pondjes!

Nanda: (*woedend*) Wat doen we tante, pakken we uw koffer uit, of 't mijne in? Wat mij betreft zoeken we samen 'n hotel op!

Tante: Je koffer pakken? En dan? Weg uit deze paradijselijke bungalow? Heb je me niet geschreven dat jullie naast 'n zwembad ook nog 'n sauna hebben?

Nanda: Hebben we, dat klopt.

Tante: Zie je wel. Zeer aangenaam dus. Lijkt me best aardig om de dag morgen mee te beginnen. Zou goed zijn tegen overgangsverschijnselen heb ik gehoord... Maar zeg eens, bedriegt hij je soms?

Nanda: Geloof ik niet. Ik zou niet weten hoe hij dat ook nog in z'n overvolle agenda zou moeten onderbrengen.

Tante: Slaat hij je?

Nanda: Peter? O god nee! Springt alleen wat lomp met m' gevoelens om. En in gezelschap wil hij me ook nogal eens graag aanduiden als "dat oudje van me". Ik houd dat niet meer uit! Ik wil weg!


Tante: Ach zo. Nou, dan luister eens. 'n Paar kilometer van hier aan 't andere eind van je tuin, staan twee vuilnisemmers, en wie brengt jullie afval daar naar toe?

Nanda: Peter. Hoezo?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto